

[Niels Westerby.]

Men også i denne forbindelse kan man rejse det spørgsmål, om det ærede medlem hr. Peter Nielsen og hans parti og den høje regering også på dette område kunne give garantier. Kunne man f. eks. fastsætte et forhold imellem indkomstskatter og forbrugsskatter? Kunne man f. eks. sige, at 65 eller 70 pct. af den samlede beskatning skal være forbrugsskatter? Hvis man kunne få fastslået noget sådant på en bindende og betryggende måde, så at man havde sikkerhed derfor, hvis den høje regering eller den ærede ordfører hr. Peter Nielsen kunne komme med sådanne betragtninger og garantier — ja, så var det også noget, som jeg i høj grad ville sætte pris på.

Jeg vil derfor kort resumere mit synspunkt derhen, at man vil have store skatte-tekniske fordele ved at afskaffe skattefradragssreglen, gøre skattesystemet mere smidigt, gøre det mere forståeligt både for borgerne og for skattemyndighederne og afskaffe en lang række urimeligheder i indkomstskatten.

Jeg er imidlertid bange for, at man ved at afskaffe skattefradragssreglen åbner muligheder for en for vidtgående beskatning af navnlig de større indtægter, og jeg er bange for ved afskaffelse af skattefradragssreglen, at tendensen over mod forbrugsbeskatningen vil aftage, at pendulet måske endog vil svinge tilbage. Kan den høje regering møde op med virkelig effektive garantier for et loft over indkomstskatten, eventuelt også effektive garantier for, at forbrugsbeskatningen bliver fastsat f. eks. til 70 pct. af den samlede beskatning, vil jeg i hvert fald i høj grad være tilbøjelig til at gå ind i en virkelig saglig og fordomsfri forhandling om skattefradragssreglens afskaffelse. Men jeg tror, jeg må sige, at disse to ting må være en forudsætning for, at jeg kan medvirke til skattefradragssreglens afskaffelse: værn mod skatteplyndring og et fastsat forhold imellem de direkte indkomstskatter på den ene side og forbrugsskatterne på den anden side.

Dernæst vil jeg gerne føje til, at det forslag, socialistisk folkeparti har fremsat, er et meget vidtgående forslag, og spørgsmålet om skattefradragssreglens afskaffelse er så vidtgående, at det ikke kan løses ene og

isoleret; det må derfor naturligvis indgå i de samlede skattereformbestræbelser.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal ikke forlænge debatten, men bare komme med en enkelt bemærkning, som jeg synes jeg er nødt til at gøre til det ærede medlem hr. Ømann, der sagde, at kildeskatten, som jeg anførte som en vej til afbødning af de urimelige virkninger af skattefradragssretten, kun afbøder de kraftige marginalskeatter inden for proportionalstrækket.

Det er ikke helt rigtigt, og det var det, jeg lige ville anholde. Det ærede medlem anførte jo selv, at når man kommer op over proportionalstrækket, altså de 22.000 kr., får man en meget voldsom marginalbeskatning, nemlig de 75-80 pct. man kommer af med det første år — 60 pct. på statsskatten, og så er der kommuneskatten. Regeringens kildeskatteforslag ville også betyde en væsentlig nedgang i marginalskeatter; så vidt jeg husker, kommer man netop på det sted i skalaen ned fra de 75-80 pct. til 44 pct.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der behandler lovforslaget om kildeskat.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i vekselloven.

(Lovforslaget (nr. 57) findes i tillæg A. sp. 733, fremsættelsen i tidenden sp. 751).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 3-5 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

[Formanden.]

Første behandling af forslag til lov om ændring i checkloven.

(Lovforslaget (nr. 58) findes i tillæg A. sp. 731, fremsættelsen i tidenden sp. 751).

Første behandling af forslag til lov om ændring i gældsbrevsloven.

(Lovforslaget (nr. 59) findes i tillæg A. sp. 737, fremsættelsen i tidenden sp. 750).

Første behandling af forslag til lov om ændring i købeloven.

(Lovforslaget (nr. 60) findes i tillæg A. sp. 741, fremsættelsen i tidenden sp. 750).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Poul Dalsager: Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne tiltræde de af den højtærede handelsminister og den højtærede justitsminister fremsatte forslag til ændring i love om vekslers og checks samt ændringer i gældsbrevslov og købelov.

Der er jo ikke tale om store ændringer eller reformer i disse love; det, der her foreslås, er blevet nødvendigt under hensyn til den lørdagslukning, der sker i banker og sparekasser og på de fleste advokatkontorer, og det må forudses, at denne lørdagslukning inden længe vil foregå over hele landet.

I år falder f. eks. datoen den 18. december på en lørdag, og da denne dato i henhold til gældsbrevsloven er sidste frist for betaling af ydelser for alle gældsbreve, som forfalder den 11. december, er det, om måske ikke ligefrem nødvendigt, så dog ønskeligt af hensyn til debitorerne at udskyde denne sidste løbedag til den efterfølgende mandag. I de banker, som allerede nu lukker om lørdagen, må man hver fredag sætte sig hen og anstille overvejelser over, hvorvidt de vekslers, som egentlig forfalder den efterfølgende lørdag, skal protesteres før udløbet af løbedagene; det har jo altid været sådan, at acceptanterne havde 2 løbedage til at berigtige vekslen. De kan nu komme ud for at få den protesteret efter den første løbedag, og det kan nok bringe nogle forviklinger.

Lørdagslukningen har rejst disse problemer på de områder, der er nævnt i disse

lovforslag, og jeg finder det rigtigt, at man fra lovgivningsmagtens side fjerner problemerne ved en hurtig behandling af de her fremsatte lovforslag.

Jens Frandsen: Jeg skal heller ikke gøre ret mange bemærkninger om de her behandlede lovforslag. De er fornuftige, og vi kan fra venstres side medvirke til deres gennemførelse.

Det fremgår meget tydeligt af bemærkningerne og også af lovforslagene, hvad de omhandler, og derfor skal vi ikke fra vor side fremsætte ønske om nogen udvalgsbehandling. Jeg mener, at det klart og tydeligt fremgår, hvilke dage det drejer sig om, og derfor skulle det ikke, heller ikke i henseende til ændringerne i checkloven, kunne give anledning til misfortolkninger.

Fanger: Det konservative folkeparti kan anbefale de 4 lovforslag.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Vort partis ordfører, det ærede medlem hr. A. C. Normann, er forhindret i at være til stede i folketinget i dag, og jeg vil da i hans sted og på det radikale venstres vegne meddele, at vi uden betænkeligheder kan give tilslutning til de 4 lovforslag.

Poul Dam: Tiltræder.

Johan Asmussen: Da jeg alligevel ikke kan slå den rekord, vil jeg bruge et par ord mere.

Det er jo en ikke helt ukendt erfaring, selv om den kan være noget farlig at disponere efter, at en sag undertiden ekspederer sig selv ved at få lov til at blive liggende. Jeg føler mig lidt i den situation, for allerede i sommer fik jeg en opfordring til at gøre noget ved spørgsmålet om lørdagslukningen i bankerne i relation til fristerne i vekseloven o. s. v. Jeg fik ikke tid til at gå i gang med det, men nu ser jeg altså, at jeg befinder mig i noget i retning af den situation, at sagen har ekspederet sig selv, og jeg kan derfor naturligvis med stor tilfredshed hilse, at man nu foreslår den nødvendige — sådan kan man vist godt betegne det — lille ændring med hensyn til lørdagen i disse love.

[Johan Asmussen.]

Når jeg siger „i disse love“ og understreger det, så er det, fordi jeg gerne vil henlede opmærksomheden på, at man måske ud over de to ministre, der allerede er mobiliseret i dette spørgsmål, skulle have ulejliget også den højtærede boligminister. Så vidt jeg kan se, foreligger der et så temmelig parallelt problem i lejeloven, hvor det drejer sig om betaling af leje. Bestemmelsen i lejelovens § 86, 1. stk., nr. 1), siger, at hvis leje eller anden pligtig pengeydelse ikke senest den tredje søgnedag efter forfaldsdagen er betalt i overensstemmelse med reglerne i § 26 o. s. v., kan udlejerens ophæve lejemålet. Selv om jeg ikke er blind for, at der er visse nuancer med hensyn til retsvirkningerne, er det centrale problem vel nogenlunde det samme, hvis den sidste dag af fristen for lejebetaling falder på en lørdag; navnlig hvis det drejer sig om de uhyre mange tilfælde, hvor folk skal betale i en bank med et indbetalingskort i hånden, opstår det samme problem. Jeg vil derfor henstille til overvejelse, om man ikke også skal lave en tilsvarende forandring i lejeloven.

Niels Westerby: Liberalt centrum er ganske enig i de fremsatte lovforslag, og jeg er også enig med den ærede ordfører hr. Jens Frandsen om, at de muligvis kunne vedtages uden udvalgsbehandling, da de er meget klare, overskuelige og fornuftige.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): På den højtærede handelsministers og egne vegne takker jeg for den enstemmige godkendelse af de fremsatte lovforslag.

På foranledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Johan Asmussen fremsatte, skal jeg henlede den højtærede boligministers opmærksomhed på spørgsmålet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at ændre lejelovens § 86. Jeg synes, det i hvert fald er rimeligt at tage spørgsmålet op til overvejelse, og jeg er taknemlig for, at det ærede medlem har henledt opmærksomheden derpå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

(Lovforslaget (nr. 34) findes i tillæg A. sp. 495, fremsættelsen i tidenden sp. 36).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Lovforslaget tilsigter alene at føre pensioneringsreglerne for sygeplejersker under civilarbejderloven à jour med de regler, der findes i tjenestemandsløven for sygeplejerskernes vedkommende.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Enggaard: Det foreliggende lovforslag rummer jo ikke større principper; det drejer sig om det praktiske spørgsmål at sætte pensioneringsalderen for visse sygeplejerskegrupper 5 år i vejret. Vi er i venstre indforstået hermed, og vi er derfor positivt indstillet over for lovforslaget.

Langkilde: Så vidt man kan se, skyldes det foreliggende lovforslag, at denne lille gruppe af sygeplejersker under hæren og søværnet er gledet ud, da man i 1962 reviderede bestemmelserne om pension for sygeplejersker. Det er vel naturligt, at denne gruppe kommer ind under de regler, som gælder for andre sygeplejersker, som skal pensioneres, og vi kan anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Svend Haugaard: Det synes helt rimeligt, at det er arbejdets art og ikke ansættelsesstedet, som er afgørende for, hvilken pensionsordning man henhører under, og det vil derfor efter min mening være helt rigtigt, at sygeplejersker ansat under hæren og søværnet får samme pensioneringsregler, som gælder for de øvrige offentligt ansatte sygeplejersker.

Jeg går ud fra, at ændringerne sker i forståelse med de interesserede parter i sagen, og kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Det er blevet mig overladt også at anbefale på liberalt centrums vegne.